

Dosar nr. 4656/109/2016

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ
ÎN CHEIERE

Ședința publică din 16 Mai 2018

Completul compus din:

Președinte: AB, judecător

Judecător CD

Grefier EF

S-au luat în examinare, pentru soluționare, *apelul* declarat de reclamanta GH și *apelul incident* declarat de pârâtul IJ, împotriva sentinței civile nr. 1165 din 28 martie 2017 pronunțată de Tribunalul AB în dosarul nr.4656/109/2016, intimați fiind pârâții KL.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

Apelurile sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că pricina a fost repusă pe rol la cererea apelantului-pârât IJ, având în vedere că Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat asupra sesizărilor formulate de Curtea de Apel MN, prin decizia nr.4/22.01.2018, în dosarul nr.2524/1/2017. De asemenea, se arată că se solicită judecarea cauzei în lipsă, potrivit dispozițiilor art.223 alin.3 Cod procedură civilă.

Curtea, având în vedere că s-a solicitat judecata în lipsă, din oficiu, ia în discuție și rămâne în pronunțare asupra unei posibile sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la aplicarea sau nu și asupra dobânzilor a dispozițiilor din Codul fiscal privind plata CAS și CASS, urmând a amâna pronunțarea două săptămâni.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE :

Amână pronunțarea asupra unei posibile sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul procedură civilă, la data de 30 mai 2018.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 16 mai 2018, la Curtea de Apel Pitești – Secția I Civilă.

Președinte,
AB

Judecător,
CD

Grefier,
EF

Dosar nr. 4656/109/2016

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din 30 Mai 2018

Completul compus din:

Președinte: AB, judecător

Judecător CD

Grefier EF

S-au luat în examinare, pentru soluționare, *apelul* declarat de reclamanta **GH** și *apelul incident* declarat de pârâtul **IJ**, împotriva sentinței civile nr. 1165 din 28 martie 2017 pronunțată de Tribunalul AB în dosarul nr.4656/109/2016, intimați fiind pârâții **KL**.

Apelurile sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

Cauza a avut termen de judecată la data de 16 mai 2018 când s-a întocmit încheierea de amânare a pronunțării de la acea dată care face parte integrantă din prezenta.

Pronunțarea asupra unei posibile sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul procedură civilă, a fost amânată astăzi când, în urma deliberării, s-a dat următoarea soluție:

CURTEA

analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul:

1. Curtea de Apel Pitești este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

2. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 296⁴, alin. 1, lit. k din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 139, alin. 1, lit. i și art. 155, alin. 1, lit. a din Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, respectiv dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

a. În cauză se pune în discuție modalitatea de interpretare a prevederilor de mai sus în ceea ce privește obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. pentru veniturile reprezentate de dobânzi acordate de instanțele judecătorești pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale, drepturi care la rândul lor fuseseră stabilite prin alte hotărâri judecătorești;

b. Apelanta – reclamanta a apreciat că astfel de obligații de plată nu există în ceea ce privește veniturile reprezentate de dobânzi, acestea din urmă neavând calitatea de venituri din salarii sau asimilate salariilor, ci, eventual, aceea a unor despăgubiri materiale;

c. Intimații – pârâți au apreciat în sens contrar, respectiv și pentru aceste venituri sunt datorate C.A.S și C.A.S.S. atât pentru că nu sunt exceptate de prevederile Codului fiscal, cât și pentru că acestea nu pot fi asimilate prejudiciilor materiale.

3. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre ulterioară (decizia de respingere ca inadmisibilă, nr. 4/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se referă numai la obligația de plată a impozitului asupra veniturilor reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești – conform sesizării Curții de Apel CD);

4. cauzele de această natură nu ajung pe rolul Î.C.C.J. fiind soluționate definitiv în fața curților de apel;

5. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 30.05.2018.

II. Pe rolul prezentei instanțe se află, în calea de atac a apelului, cererea formulată de reclamanta GH, în contradictoriu cu pârâtele: MN, IJ, Curtea de Apel și Tribunalul, prin care s-a solicitat obligarea acestora din urmă la restituirea sumelor reținute cu titlu de impozit și contribuții sociale obligatorii aferente tranșelor achitate în baza sentinței civile nr. 4970/21.06.2013 pronunțată de Tribunalul Dolj, sume actualizate.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat, în esență, că este judecător în cadrul Tribunalului, iar prin sentința civilă nr.4970/21.06.2013 pronunțată de Tribunalul, rămasă irevocabilă prin decizia nr.9349/2013 pronunțată de Curtea de Apel, pârâții au fost obligați să îi plătească daune moratorii sub forma dobânzii legale aferente creanțelor cuvenite cu titlu de drepturi de natură salarială fiecărui reclamant cuprinse, la rândul lor, în alte titluri executorii. Se mai arată că pârâții au procedat la plata eșalonată a dobânzilor în baza art. 54 din OUG 47/2015, raportat la art. 34 și 35 din OUG 83/2014, cu aplicarea regulilor de impunere proprii veniturilor din salarii prevăzute de art. 55 alin. 2 lit. j ind.1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal. Prin decizia nr. 2/2014 pronunțată în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție s-a statuat că pot fi acordate daune interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale din sectorul bugetar în condițiile OUG 71/2009, aprobate cu modificări prin Legea 230/2011. Astfel, aceste daune interese moratorii reprezintă despăgubiri datorate pentru executarea cu întârziere a obligației de plată stabilită printr-o hotărâre judecătorească. În contra a ceea ce a stabilit prin acte administrative MFP, cum că sumele prevăzute în titluri executorii, reprezentând prejudiciul cauzat pentru plata cu întârziere, sunt drepturi salariale și sunt supuse regimului de impunere prevăzut de art. 55 alin. 2 lit. j ind.1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal, pârâtul IJ a apreciat contrariul, emițând adresa nr.5/42640/14.10.2015, pe care a și înaintat-o MFP, dar la care acesta din urmă nu a mai răspuns.

Se arată astfel de către reclamantă că pârâții au procedat în mod greșit la reținerea impozitului și a contribuțiilor de asigurări sociale aferente dobânzilor acordate prin hotărâre judecătorească, acestea fiind exceptate de la impozitare potrivit art. 42 lit. b Cod fiscal (art. 62 lit. h din noul Cod fiscal).

Formulând întâmpinare la data de 05.10.2016, pârâtul MFP a invocat excepția lipsei calității sale procesuale în prezenta cauză, cu motivarea că nu are calitate de angajator și nici de ordonator de credite față de reclamantă.

La data de 20.10.2016, pârâtul IJ a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat în principal excepția lipsei calității sale procesuale pasive susținând că tribunalele și curțile de apel au personalitate juridică, drepturile bănești stabilite prin sentințe fiind calculate de acestea și plătite direct ANAF – DGFP .. Pe fond, s-a arătat că angajatorul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira lunar, funcție de drepturile salariale realizate (dobânda fiind un accesoriu al acestora), contribuțiile de asigurări sociale și impozitul pe venit, ceea ce au și făcut în cauză tribunalele și curțile de apel, aplicând regulile de impunere

proprii veniturilor din salarii, prevăzut de art. 55 alin. 2 lit. j ind.1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal.

La data de 25.10.2016 pârâta Curtea de Apel a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesual pasive, având în vedere obiectul cauzei și aceste eventuale obligații care incumbă angajatorului, calitate pe care o are în cauza de față Tribunalul, Curtea de Apel neavând atribuții stabilite în sarcina sa în acest sens.

Prin întâmpinarea formulată de pârâtul Tribunalul la data de 26.10.2016 s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată arătând, în esență, că reclamanta nu este beneficiara unei despăgubiri care să acopere prejudiciul cauzat prin plata eșalonată a titlurilor invocate, ci pentru întârzierea nejustificată a plății salariului, dobânda având astfel caracter de drept accesoriu al salariului neplătit integral de angajator. Prin urmare, în mod corect sumele reprezentând tranșe din drepturile respective au fost achitate în condițiile art. 54 din OUG 47/2015, raportat la art. 34 și 35 din OUG 83/2014, mai exact cu aplicarea regulilor de impunere proprii veniturilor din salarii prevăzute de art. 55 alin. 2 lit. j ind.1 din Legea 571/2003 privind codul fiscal.

Relevant în cauză, considerăm că este modalitatea în care se interpretează dispozițiile art. 296⁴, alin. 1, lit. k din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cât și art. 139, alin. 1, lit. i și art. 155, alin. 1, lit. a din Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, respectiv dacă veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești sunt supuse sau nu obligației de plată a C.A.S. și C.A.S.S.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Nu s-au formulat puncte de vedere.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Redarea normelor de drept interne.

- Codul fiscal adoptat prin Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003.

Art. 296⁴, alin. 1, lit. k – „Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.

(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), reprezintă câștigul brut realizat din activități dependente, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include: ... k) sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicii de inflație;”.

- Codul fiscal adoptat prin Legea Nr. 227 din 8 septembrie 2015.

Art. 139, alin. 1, lit. i – „Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor. (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include: ... i) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii;”.

Art. 155, alin. 1, lit. a – „Categoriile de venituri supuse contribuției de asigurări sociale de sănătate. (1) Contribuabilii la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153 alin. (1) lit. a) - d), datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale de sănătate

pentru veniturile din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România, realizate din următoarele categorii de venituri: a) venituri din salarii și asimilate salariilor, definite conform art. 76;”.

2. Punctul de vedere al completului de judecată.

În ceea ce privește Curtea de Apel nu există o practică unitară, respectiv sunt judecători ce apreciază că veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești sunt supuse obligației de plată a C.A.S. și C.A.S.S., iar alții care apreciază în sens contrar.

Apreciem că, în ceea ce privește aceste litigii nu se poate reține că aceste venituri nu ar fi supuse obligației de plată a C.A.S. și C.A.S.S.

Astfel, prin diferite sentințe civile pârâții din respectivele cauze au fost obligați, în solidar, la plata către reclamânți a dobânzilor legale aferente sumelor datorate în baza mai multor hotărâri judecătorești, până la plata integrală a sumelor datorate cu titlu de drepturi salariale. Sentințele au rămas definitive prin respingerea apelurilor de către Curtea de Apel

Reclamânții au susținut în principiu că, reținerea contribuțiilor reprezentând impozit, C.A.S.S., C.A.S., aferente plăților efectuate în temeiul sentințelor nu este legală, raportat la dispozițiile Codului fiscal.

Se observă că, în mod incorect s-a susținut de către reclamânți că dispozițiile Codului fiscal, respectiv Legea nr. 571/2003, care au fost preluate și de Noul Cod fiscal (Legea nr. 227/2015), nu ar fi prevăzut obligativitatea calculării, reținerii și virării contribuțiilor către bugetul statului și în cazul dobânzilor legale stabilite în legătură cu drepturile salariale prin hotărâri judecătorești definitive/irevocabile și executorii.

Astfel, dispozițiile art. 55, alin. 2, lit. j¹ din Legea nr. 571/2003, astfel cum erau în vigoare la data de 01 februarie 2013, prevăd în mod expres obligativitatea impozitării dobânzilor legale acordate în legătură cu salariile, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești, fără să facă distincție în funcție de natura juridică a acestora.

Textul menționat mai sus menționează că: „Art. 55 - Definirea veniturilor din salarii. ... (2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor: ... j¹) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile; ...”.

Textul a fost preluat în mod asemănător și de prevederile art. 76, alin. 2, lit. p din Legea nr. 227/2015 – Noul Cod fiscal, conform căroră: „Art. 76 - Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor. ... (2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor: ... p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii;”.

Faptul că dobânzile legale stabilite prin hotărâri judecătorești în legătură cu drepturile salariale sunt și impozabile rezultă explicit și din prevederile art. 57, alin. 22 din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal, conform căroră: „Art. 57 - Determinarea impozitului pe venitul din salarii. ... (22) În cazul veniturilor reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.”.

Acest text a fost preluat de disp. art. 78, alin. 4 din Noul Cod fiscal, conform căruia: „Art. 78 - Determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor. ... (4) În cazul veniturilor reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate

în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.”

Totodată, prin dispozițiile art. 296⁴, alin. 1, lit. k și u din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal se prevede că: „(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), reprezintă câștigul brut realizat din activități dependente, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include: ... k) sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație; ... u) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii.”

Or, potrivit art. 55, alin. 2, lit. j¹ din Legea nr. 571/2003 dobânzile acordate în legătură cu salariile sunt considerate asimilate salariilor, rezultând că acestea sunt incluse în baza de calcul a contribuțiilor.

Dispoziții asemănătoare se regăsesc în Noul Cod fiscal, respectiv art. 139, alin. 1 („Art. 139 - Baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor. (1) Baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte ...”), și art. 155, alin. 1, lit. a („Art. 155 - Categorii de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate. (1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153, datorează, după caz, contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri: a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;”).

De asemenea, nu sunt incidente dispozițiile art. 42, lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, preluate în mod asemănător și de Noul Cod fiscal în prevederile art. 62, lit. h, respectiv: „Art. 62 - Venituri neimpozabile. În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile: ... h) despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;”, având în vedere că acestea se referă la sumele din asigurări și nu la orice despăgubiri.

Chiar dacă s-ar aprecia că acest text se referă la o orice despăgubiri, pentru dobânzi aferente salariilor, există texte speciale exprese, în care se prevede obligativitatea datorării contribuțiilor, astfel încât nu se aplică textul general referitor la despăgubiri.

De asemenea, un ordin emis de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. nu poate fi reținut contra prevederilor legale citate în analiza de mai sus.

3. Prezentarea jurisprudenței propriei instanțe.

Curtea de Apela considerat, potrivit practicii majoritare până la acest moment, că:

- În mod greșit s-a susținut și uneori reținut de instanțele de fond că dispozițiile Codului fiscal, respectiv Legea nr. 571/2003, care au fost preluate și de Noul Cod fiscal (Legea nr. 227/2015), nu ar fi prevăzut obligativitatea calculării, reținerii și virării contribuțiilor către bugetul statului și în cazul dobânzilor legale stabilite în legătură cu drepturile salariale prin hotărâri judecătorești definitive/irevocabile și executorii;

- Potrivit disp. art. 55, alin. 2, lit. j¹ din Legea nr. 571/2003 dobânzile acordate în legătură cu salariile sunt considerate asimilate salariilor, rezultând că acestea sunt incluse în baza de calcul a contribuțiilor;

• Dispoziții asemănătoare se regăsesc în Noul Cod fiscal, respectiv art. 139, alin. 1 și art. 155, alin. 1, lit. a.

Acest punct de vedere a fost expus în deciziile nr. 2100/2017 din 21 iunie 2017 și 68/2017 din 17 Ianuarie 2017 (atașate prezentei).

Într-o interpretare minoritară s-a apreciat de către Curtea de Apel că:

• În ceea ce privește contribuțiile sociale, art.296⁴ din Codul fiscal, forma în vigoare în octombrie 2015, a stabilit că în baza de calcul a contribuțiilor sociale individuale datorate de contribuabilii persoane fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, intră veniturile din salarii în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzute de lege și sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație, așa cum prevede lit.k) a primului alineat.

• Întrucât legiuitorul nu a inclus la această literă, conform redactării de la art.55 alin.(2) lit.j1) din cod, și dobânzile, intenția sa neîndoielnică a fost aceea de a scoate aceste despăgubiri din baza de calcul a contribuțiilor sociale deoarece, atunci când la finalul enumerării de la art.296⁴ alin.(1) lit. u) a inclus și orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii a avut în vedere exact acele orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii care, în finalul listei de la art.55 alin.(2) lit.k) erau distincte de dobânzile acordate în legătură cu salariile sau cu diferențele de salarii, deja menționate la lit.j¹).

• Aceeași a fost intenția legiuitorului, de excludere din baza de calcul a contribuțiilor sociale a venitului-despăgubire reprezentând dobânda legală în legătură cu salariile sau diferențele salariale la adoptarea formelor ulterioare ale Codului fiscal, deoarece deși stabilește la art.137 alin.(1) lit.a) ce categorii de venituri sunt supuse contribuțiilor de asigurări sociale, și anume veniturile din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art.76, detaliază baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, la art.139, fără a include la lit.i) a alineatului întâi și dobânzile. Nu se poate considera că spre a fi excluse de la plata contribuției de asigurările sociale, dobânzile în legătură cu salariile, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, ar fi trebuit incluse în enumerările de la art.141 și art.142 din cod. Aceasta deoarece, la art.141 sunt exceptate de la plata contribuțiilor de asigurări sociale veniturile realizate de alte categorii de asigurați sau alte categorii profesionale: asigurați în sisteme proprii de asigurări sociale și personal militar etc. Iar la art.142 este lămurită situația unor venituri sau avantaje în bani ori în natură care, deși sunt acordate în realizarea raporturilor de muncă, nu pot fi valorificate la stabilirea drepturilor de pensie, astfel că sunt excluse de la reținerea contribuției de asigurări sociale.

• Este relevant în această privință că potrivit art.96 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, punctajul lunar necesar determinării quantumului drepturilor de pensie, se calculează prin raportarea câștigului salarial brut, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică. Aceeași este situația și în cazul contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit Codului fiscal forma în vigoare din 1.01.2016, astfel că după ce art.155 alin.(1) lit.a) din cod prevede că sunt supuse contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate veniturile din salarii sau asimilate salariilor definitive conform art.76, art.157 precizează ce venituri include baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate fără a mai menționa dobânzile în enumerarea de la lit.k). Potrivit textului de lege, intră în baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate, sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, definitive și executorii, nu și dobânzile acordate prin hotărâri judecătorești în legătură cu salariile.

• Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori o reprezintă, potrivit art.140 din cod, suma câștigurilor brute prevăzute la art.139, realizate de

persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, câștiguri brute care nu includ și dobânda acordată în legătură cu salariile. Precizând cum se stabilește și cum se face plata contribuției de asigurări sociale, art.146 din cod, are în vedere la alin.(9) și alin.(9¹) doar diferențele salariale acordate prin hotărâri judecătorești, nu și dobânzile. Tot pentru angajatori, baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câștigurilor brute prevăzute la art.157 asupra cărora se datorează contribuția individuală, sumă în care nu intră și dobânda acordată prin hotărâri judecătorești definitive în legătură cu salariile.

- Având în vedere că prin Decizia nr.4/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea Curții de Apel privitoare doar la dispozițiile art.55 alin.(2) lit.j1) din Legea privind Codul fiscal nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.76 alin.(2) lit.p) din Legea nr.227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează doar impozitul pe venit, dobânda legală aferentă eșalonării plăților sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale, reprezintă venituri impozabile din perspectiva legii fiscale, pentru acestea aplicându-se regulile de impozitare, dar nu sunt cuprinse în baza de calcul a contribuțiilor sociale.

Acest punct de vedere a fost expus în decizia nr. 1126/2018 din 17.04.2018 (atașată prezentei).

VI. Prezentarea jurisprudenței naționale apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

În țară au fost identificate soluții în sensul opiniei majoritare a Curții de Apel, respectiv s-a apreciat că există obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. (alături de impozit) și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii – în acest sens a se vedea cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr. 4/2018, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (practica unitară de până la acel moment).

VII. Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate.

Din analiza soluțiilor de mai sus se observă caracterul neunitar al jurisprudenței până la momentul prezentei sesizări. Mai mult, acest caracter neunitar a apărut ulterior deciziei nr. 4/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

De asemenea, este de reținut și că plățile drepturilor reprezentate de dobânzi s-au realizat atât sub imperiul C. fiscal vechi cât și sub Noul C. fiscal, sens în care este necesară lămurirea ambelor acte normative.

Se reține și că, prin ordin al Procurorului General al României pentru astfel de contribuții s-a dispus deja restituirea către magistrații procurori a acestor plăți/rețineri, ceea ce creează o nouă discriminare.

VIII. Alte aspecte apreciate a fi relevante.

Deosebit de relevant în această problemă este a se stabili dacă este absolut necesară precizarea de către legiuitor a naturii veniturilor (dobânzi) ce sunt supuse obligației de plată a C.A.S. și C.A.S.S. chiar în art. 296⁴ din C. fiscal (ulterior art.139 din Noul C. fiscal).

IX. Se vor anexa prezentei sesizări hotărârile judecătorești la care s-a făcut referire.

Raportat la soluția adoptată mai sus, în baza disp. art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă, va fi suspendată judecata prezentei cauze.

DISPUNE :

Admite cererea.

În temeiul dispozițiilor art. 519 Cod procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 296⁴, alin. 1, lit. k din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 139, alin. 1, lit. i și art. 155, alin. 1, lit. a din Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii.

Dispune suspendarea judecății în temeiul art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă, privind *apelul* declarat de reclamanta **GH** cu domiciliul ales în vederea comunicării actelor de procedură la Tribunalul, cu sediul în mun., str., nr., județul și *apelul incident* declarat de pârâțul **IJ**, cu sediul în mun., str., nr., sector ..., împotriva sentinței civile nr. 1165 din 28 martie 2017 pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. 4656/109/2016, intimați fiind pârâții **QP**, cu sediul în mun., B-dul, nr., județul, **CURTEA DE APEL**, cu sediul în mun., str., nr., județul și **TRIBUNALUL**, cu sediul în mun., str., nr., județul

Înaintează prezenta încheiere, însoțită de hotărâri judecătorești.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 Mai 2018, la Curtea de Apel - Secția I civilă.

Președinte,
AB

Judecător,
CD

Grefier,
EF